

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā apgabaltiesa (Łotwa) w dniu 14 kwietnia 2020 r. – SIA SS / Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-175/20)

(2020/C 222/21)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā apgabaltiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca odwołanie: SIA SS

Strona przeciwna i druga strona postępowania odwoławczego: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymogi ogólnego rozporządzenia o ochronie danych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wniosek o udzielenie informacji złożony przez organ podatkowy, taki jak w niniejszej sprawie, w którym żąda się dostarczenia informacji zawierających znaczną ilość danych osobowych, powinien spełniać wymogi ogólnego rozporządzenia w sprawie ochrony danych (w szczególności jego art. 5 ust. 1)?
- 2) Czy wymogi ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że organ podatkowy może odstąpić od stosowania przepisu art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia, nawet gdy ustawodawstwo obowiązujące w Republice Łotewskiej nie przyznaje takiego uprawnienia wspomnianemu organowi?
- 3) Czy przy dokonywaniu wykładni wymogów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych można uznać, że istnieje zgodny z prawem cel uzasadniający obowiązek – nałożony poprzez wniosek o udzielenie informacji, taki jak w niniejszej sprawie – dostarczenia wszystkich żądanych danych w nieograniczonej ilości i w nieograniczonym okresie czasu, przy czym nie ustalono daty upływu terminu na wykonanie tego wniosku o udzielenie informacji?
- 4) Czy przy dokonywaniu wykładni wymogów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych można uznać, że istnieje zgodny z prawem cel uzasadniający obowiązek – nałożony poprzez wniosek o udzielenie informacji, taki jak w niniejszej sprawie – dostarczenia wszystkich żądanych danych, nawet gdy we wniosku o udzielenie informacji nie wskazano (lub wskazano w sposób niekompletny) celu przekazania informacji?
- 5) Czy przy dokonywaniu wykładni wymogów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych można uznać, że istnieje zgodny z prawem cel uzasadniający obowiązek – nałożony poprzez wniosek o udzielenie informacji, taki jak w niniejszej sprawie – dostarczenia wszystkich żądanych danych, nawet gdy w praktyce dotyczy to w pełni wszystkich zainteresowanych, którzy opublikowali ogłoszenia w sekcji „samochody osobowe” danego portalu?
- 6) Jakie kryteria należy stosować w celu zbadania, czy organ podatkowy działający jako administrator danych zapewnia w należyty sposób, że przetwarzanie danych (w tym również uzyskanie informacji) jest zgodne z wymogami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?
- 7) Jakie kryteria należy stosować w celu zbadania, czy wniosek o udzielenie informacji, taki jak w niniejszej sprawie, jest należycie uzasadniony i ma charakter okazjonalny?
- 8) Jakie kryteria należy stosować w celu zbadania, czy przetwarzanie danych osobowych odbywa się w niezbędnym zakresie i w sposób zgodny z wymogami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?

9) Jakie kryteria należy stosować w celu zbadania, czy organ podatkowy działający jako administrator danych zapewnia zgodność przetwarzania danych z wymogami art. 5 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (rozliczalność)?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 24 kwietnia 2020 r. – VYSOČINA WIND a.s. / Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

(Sprawa C-181/20)

(2020/C 222/22)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: VYSOČINA WIND a.s.

Strona pozwana: Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE (¹) z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się nałożeniu przez państwo członkowskie obowiązku finansowania kosztów zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania WEEE pochodzącego z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu przed 1 stycznia 2013 r. na ich użytkowników, a nie producentów?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze – czy dla oceny przesłanek odpowiedzialności państwa członkowskiego za szkodę wyrządzoną jednostce wskutek naruszenia prawa Unii ma znaczenie okoliczność jak ta w postępowaniu głównym, że państwo członkowskie we własnym zakresie ustanowiło zasady finansowania odpadów z paneli fotowoltaicznych jeszcze przed przyjęciem dyrektywy, na mocy której doszło do objęcia paneli fotowoltaicznych regulacją prawa Unii i obciążenia producentów obowiązkiem pokrywania związanych z tym kosztów, a to również w odniesieniu do tych paneli, które zostały wprowadzone do obrotu przed upływem terminu transpozycji dyrektywy (oraz samym przyjęciem regulacji na poziomie prawa Unii)?

(¹) Dz.U. 2012 L 197, s. 38.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 29 kwietnia 2020 r. – HYDINA SK s.r.o. / Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Sprawa C-186/20)

(2020/C 222/23)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky